

Либи пише: „Независимо от ОГРОМНАТА РАЗЛИКА в интензивността на космическите лъчи в разните географски ширини (те са значително по-интензивни в северните и южните ширини, отколкото на екватора), ТРЯБВА ДА ОЧАКВАМЕ (? – А. Ф.), че радиоактивният въглерод ще е РАВНОМЕРНО разпределен в цялата планета [478], с. 23. Посоченият ефект впрочем може да доведе до „по-древно“ датирание на образци, примерно египетски.

Нататък Либи пише: „Възрастта на дървесната сърцевина съвпада с възрастта на дървото, което показва, че жизнените сокове в сърцевината на гигантската секвоя не са в химическо равновесие със съединителната тъкан и другите молекули на дървото. С други думи, въглеродът от централната част на дървесината се е натрупал там преди около 3000 години, макар че това дърво е било отсечено само преди няколко десетки години!“ [480], с. 195. Но три години по-късно Зюс изследва радиоактивността на годишните пръстени, открива разминаване между радиовъглеродните и дендрохронологичните дати, и стига до извода... – може би си помислихте, че е опровергал първоначалната хипотеза на Либи? Нищо подобно. Зюс заявява, че количеството радиовъглерод е било по-голямо през древността, отколкото в днешно време. Това е порочен кръг.

Аналогичен пример дава и Л. С. Клайн [391].

Либи първо доказва достоверността на радиовъглеродния метод с помощта на историческата хронология на „древен“ Египет, но когато се появява разминаване в контролните изчисления, Либи веднага предполага, че хронологията на тези образци е сбъркана [391], с. 104. По същия начин Либи първо потвърждава радиовъглеродния метод с дендрохронологичния, а в случай на разминаване, обяснява, че могат да се образуват по няколко дървесни пръстени на година. Не само Либи впрочем страда от липса на логика, когато тя му е неизгодна.

Разлистваме статията на Колчин и Шер [414] и четем: „Оттук следва, че датите, които предполагат неизменно количество C^{14} в атмосферата от древността до този момент, трябва да бъдат уточнени. Но означава ли това, че са неправилни? Тази аналогия е уместна“ [414], с. 6. По-нататък е казано, че разстоянието от Земята до Луната е изчислявано на няколко етапа и на всеки етап изчисленията са били по-точни. И в радиовъглеродния метод, видите ли, допълнителните поправки само ще подобрят точността на измерванията. И в същата статия ние с почуда четем на с. 4, че „периодът на разпад за C^{14} е 5570 плюс-минус 30“..., а на с. 8, че „било решено (? – А. Ф.) най-вероятното значение на периода на полуразпад да е 5730 плюс-минус 40 години“. Бива си го това уточнение. Поправката е от 160 години!